

PREZES URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

DELEGATURA URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW W BYDGOSZCZY

85-097 Bydgoszcz, ul. Jagiellońska 34
Tel. (0-52) 345-56-44, Fax (0-52) 345-56-17, Tel. Centrala (0-52) 3254-100
E-mail: bydgoszcz@uokik.gov.pl

Bydgoszcz, dn. 23.05.2001 r.

Znak: RBG-5002-S-06/01/AB/1392

wg rozdzielnika

Decyzja nr RBG-16/2001

Na podstawie art. 104 KPA oraz art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2000 r. Nr 122, poz. 1319 - ustawa) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po otrzymaniu wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego – z którym wystąpił Powiatowy Rzecznik Konsumentów w Wąbrzeźnie (Rzecznik) – w związku ze stawianym Spółdzielni Mieszkaniowej w Wąbrzeźnie (Spółdzielnia) zarzutem wadliwego ustalenia wskaźników redukcji LAF i wskaźników UF w niektórych mieszkaniach budynku nr 50 znajdującego się w zasobach Spółdzielni,

odmawia wszczęcia postępowania antymonopolowego przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej w Wąbrzeźnie w związku ze stosowanym przez nią systemem rozliczeń za energię ciepłą w budynku, którego dotyczy wniosek.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 10.05.2001 r. Rzecznik wystąpił do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o wszczęcie postępowania antymonopolowego przeciwko Spółdzielni. Istota stawianego zarzutu sprowadzała się do nieprawidłowego określenia ustalanych przez Spółdzielnię wskaźników LAF (wskaźnik położenia lokalu w nieruchomości) dla części lokali w budynku nr 50 przy ul. Grudziądzkiej w Wąbrzeźnie.

Jak wynika z przedłożonych informacji dostawcą energii ciepłej dla zasobów Spółdzielni jest Zakład Energetyki Ciepłej, natomiast Spółdzielnia odpowiedzialna jest za rozliczenie na poszczególne lokale kosztów zakupionego ciepła. Dokonuje tego w oparciu o system indywidualnych rozliczeń stosowany przez firmę VITERRA ENERGY SERVICES, który polega na stosowaniu wyparkowych podzielników kosztów ogrzewania, na których odczytuje

się jednostki HKV, które podlegają przeliczeniu przez współczynniki korygujące: LAF i UF. Jak wynika z informacji zawartej w piśmie Spółdzielni – czego Rzecznik nie zakwestionował – ten system rozliczeniowy został dopuszczony do stosowania w polskim budownictwie decyzjami właściwych organów i zaaprobowany przez Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Techniki Instalacyjnej „Instal” – aprobatą techniczną nr AT/96-01-0020.

Zdaniem organu antymonopolowego określenie wskaźników na innym poziomie dla każdego z lokali jest uzasadnione i nie prowadzi do naruszenia ustawowego zakazu podziału rynku wg kryteriów podmiotowych, gdyż istotą i celem stosowania wskaźników jest określenie zużycia energii cieplnej dla każdego z lokali odrębnie. Tym samym w ostatecznym rozliczeniu koszty ogrzewania poszczególnych lokali muszą się różnić. Lokale o niekorzystnym położeniu – z energetycznego punktu widzenia (lokale na piętrach skrajnych i lokale szczytowe) – z oczywistej konieczności cechują się zwiększonym zapotrzebowaniem na energię ciepłą, a co za tym idzie zajmujący je lokatorzy obowiązani są do uiszczania większych w porównaniu z lokatorami mieszkań „lepiej” położonych kosztów ogrzewania. Przy czym lokatorzy mieszkań, którzy wystąpili ze skargą do Rzecznika sami mają świadomość (co wynika ze skarg załączonych do wniosku), iż lokale które zajmują położone są niekorzystnie: ostatnie piętro, lokale szczytowe, z pokojami i kuchniami wysuniętymi. Wobec tego ich żądania zrównania kosztów ciepła z tymi, które ponoszą lokatorzy mieszkań korzystniej położonych są ewidentnie bezpodstawne i nie przystają do obecnych realiów społeczno-gospodarczych, jak również regulacji prawnych, które nakazują ponoszenie przez odbiorcę uzasadnionych kosztów ogrzewania.

Organ antymonopolowy działa w imię naruszonego interesu publicznego, a ze złożonego wniosku nie wynika, jakoby doznał on uszczerbku. Wnioskodawca reprezentuje partykularne interesy poszczególnych członków Spółdzielni i nie kwestionuje samej zasady rozliczania mieszkańców za zużytą energię ciepłą, a jedynie fakt określenia współczynników na zróżnicowanym poziomie, co samo w sobie nie stanowi o nadużywaniu pozycji dominującej. Spółdzielcy, którzy nie zgadzają się z ustaleniami przyjętymi przez Spółdzielnię mogą odwołać się od niekorzystnych dla siebie rozstrzygnięć w postępowaniu wewnątrz-spółdzielczym, bądź wystąpić ze stosownym roszczeniem cywilno-prawnym do sądu powszechnego.

Prowadzenie postępowania antymonopolowego, o które wnosi Rzecznik jest niedopuszczalne również z uwagi na to, iż każdy z pozostających w sporze ze Spółdzielnią mieszkańców ma wskaźniki ustalone na innym poziomie, na podstawie właściwości danego lokalu charakterystycznych wyłącznie dla niego, a więc nie może być tu mowy o tożsamości stanu faktycznego, który by uzasadniał traktowanie mieszkańców jako stron jednego postępowania antymonopolowego.

Ponadto wniosek nie zawiera jasno sprecyzowanego zarzutu naruszenia przepisu ustawy, a jedynie żądanie wszczęcia postępowania w sprawie ustalenia wskaźników. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie jest zaś uprawniony do ich określania, jak również do kontroli prawidłowości ustalenia wskaźników z technicznego punktu widzenia.

Wobec powyższego należało uznać za oczywisty brak naruszenia zakazu określonego w art. 8 ustawy i orzec jak w sentencji.

Od decyzji niniejszej przysługuje stronom odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Antymonopolowego, w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia

decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Odwołanie należy przesłać na adres Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura w Bydgoszczy.

Otrzymują:

1. Pani Małgorzata Zaleśna
Powiatowy Rzecznik Konsumentów
Starostwo Powiatowe w Wąbrzeźnie
ul. Wolności 44
87-200 Wąbrzeźno
2. Spółdzielnia Mieszkaniowa w Wąbrzeźnie
ul. Sportowa 3
87-200 Wąbrzeźno
3. a/a